jahho-aſtjalisſele mitte alwa ſanna, waid parrandas agga temma hawa — ka emmanda wasto ta ei lauſand ſeſt úhtegi.

Agga ſedda heldem ta olli, ſedda walluſam tundis emmand omma ſúúd, ja ſeſt woib arwata, et temma ſúdda weel mitte úsna rikkutud ei olnud; ſepárraſt ka ſeſamma wallo temma meleparrandaja ja hinge peáſtja olli. Agga noor mees jáb weel úllemeelſemaks, ja ſe ón, et ta kolmatkorda peáſis, aias tedda, weel julgeminne pattud teggema — Temma ſúddant kúl weel kangem patto-ónnetus, ehk eſſite pórgo waew peab ſullatama.

Ka túdruko meel ſai halledaks ſelle isſanda kaunatuſſe párraſt, ja tulli andeks palluma, ſeſt temmagi teádis ſeſt. Nenda aab Jummala waim innimesſe emeſe ſiddame tunnistuſſe lábbi tedda omma ſúúd tundma ja ſe tundmiſſe lábbi omma meelt parrandama, kui innimenne iſſe agga nattuke temma juhhatamisſe heálf wottab luulda.

Oh, ſepárraſt tagganege kohhe pattuſt, kui pat hirmo teeb! Seſt igaa pat rómustab — agga ſeſamma rómo ſees on kihwt, mis ſurretab. Ja nenda, kuida need kergekuriemad usſid ſeddawiſſi lodud on, et nemmad kollinat tewad, kui tullewad, ſepárraſt, et igga loom nende eeſt hoiaks — nenda ka patto hirm innimeſt peab árratama temma patto-unne ſeeſt;

Seſt esmalt lai on patto te,
Seál polle muud kui rómo;
Kúl agga párraſt waewane,
Täis kartuſt ja täis hirmo.
Ja taewa te on esſite
Jársk, kitſas, waewalinne —
Siis ikka ennam taſſane,
Ja wimaks rómolinne.